

Odczyty nie podlegają cenzurze prewencyjnej. Organizatorzy do za-
wiadomienia o zamierzonym wygłoszeniu odczytu winni dołączyć program
odczytu.

Warszawa, dn. 10 lipca 1920 r.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

J. Kuczyński

358.

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych i z Ministerstwem Skarbu w przedmiocie nabycia i utraty obywatelstwa polskiego w myśl art. 91 traktatu między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Skojarzonymi a Niemcami, podpisanego w Wersalu dnia 28 czerwca 1919 (Dz. U. R. P. № 35 p. 200).

Na zasadzie art. 2 p. 3 i art. 15 ustawy z dnia 20 stycznia 1920 r. Dz. U. R. P. № 7 p. 44 i art. 6 ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 Dz. Pr. P. P. № 64 p. 385 postanawia się, co następuje:

Art. 1. W myśl ustępu 1 art. 91 traktatu między Mocarstwami Sprzymierzonymi i Skojarzonymi a Niemcami, podpisanego dnia 28 czerwca 1919 r. w Wersalu (Dz. U. R. P. № 35 p. 200) stanowi stałe zamieszkanie podstawę do nabycia obywatelstwa polskiego tylko wówczas, jeśli było nieprzerwane od czasu przed dniem 2 stycznia 1908 r. do dnia 10 stycznia 1920.

Czasowe wydalenie się nie powoduje przerwy, jeśli nastąpiło wśród okoliczności wskazujących niedwuznacznie na zamiar zachowania dotychczasowego miejsca zamieszkania.

Art. 2. Narówni z osobami zamieszkałymi stale od czasu przed dniem 2 stycznia 1908 r. traktowane będą:

- a) urodzone po tym dniu dzieci ślubne ojca nieżyjącego i dzieci nieślubne matki nieżyjącej, jeżeli miały stałe zamieszkanie od czasu swego urodzenia do dnia 10 stycznia 1920 r. i jeśli ojciec względnie matka ich miała stałe zamieszkanie od czasu przed dniem 2 stycznia 1908 r. do swej śmierci;
- b) kobiety, które dopiero przez zamążpójście uzyskały stałe zamieszkanie, jeśli zamieszkania tego do dnia 10 stycznia 1920 r. nie utraciły i jeśli mężowie ich byli od czasu przed dniem 2 stycznia 1908 r. bez przerwy stale zamieszkali.

Art. 3. Przez słowo „Polacy” użyte w ustępie 4 i 9 art. 91 traktatu rozumie się osoby narodowości polskiej bez względu na miejsce urodzenia.

Art. 4. Do przyjmowania opcji powołane są:

- a) w Polsce: komisarjaty Rządu w Warszawie, w Łodzi w Lublinie i w Poznaniu, Magistraty we Lwowie i w Krakowie, na obszarze b. dzielnicy pruskiej burmistrzowie miast, tworzących powiaty miejskie — pozatem wszędzie starostwa,
 - b) za granicą: polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne i konsulaty.
- kompetencji miejscowej rozstrzyga miejsce stałego pobytu.

Art. 5. Kto pragnie skorzystać z prawa opcji złoży u władzy, wskazanej w art. 4 odpowiednie oświadczenie ustnie lub na piśmie, które zawierać także powinno:

- 1) nazwisko i imię osoby optującej,
- 2) dzień, miesiąc, rok i miejsce (gmina, powiat, kraj) jej urodzenia,
- 3) nazwisko i imię rodziców,
- 4) zawód (zatrudnienie) jej,
- 5) miejsce (gmina, powiat, kraj), gdzie przebywa,
- 6) obywatelstwo, jakie posiadała dnia 10 stycznia 1920 r.,
- 7) imię i nazwisko rodowe żony,
- 8) jeśli optujący ma dzieci niżej lat 18 — imiona, daty i miejsca urodzenia tychże.

Art. 6. Władza, odbierająca oświadczenie ustne, zbada tożsamość osoby i sporządzi protokół, który podpisze strona oraz urzędnik oświadczenie odbierający.

Jeśli strona donosi władzy o opcji na piśmie, winno odnośne pismo zawierać jej podpis zalegalizowany sądownie, notarialnie lub przez komisariat względnie posterunek policji państwowej albo—na obszarze b. dzielnic pruskiej—przez komisarza obwodowego miejsca pobytu.

Art. 7. Za osoby w wieku poniżej lat 18-tu, nie mające rodziców, dalej za osoby, które 18-ty rok życia ukończyły, ale co do których zachodzą niezależnie od wieku przeszkody własnowolności i za osoby pozbawione własnowolności, z wyjątkiem z powodu marnotrawstwa, wykonuje prawo opcji ich prawny zastępca za zgodą rady rodzinnej względnie innego odpowiedniego organu.

Art. 8. Osobom, za które prawo opcji wykonali rodzice lub inni zastępcy prawni, przysługuje do dnia 10 stycznia 1922 r. prawo cofnięcia dokonanej opcji, jeśli przed powyższym dniem ukończyły 18 ty rok życia lub jeśli w tym samym czasokresie zastępstwo prawne zostało uchylone.

Oświadczenia cofnięcia przyjmują i załatwiają władze wymienione w art. 4. Poza tem mają tu odpowiednie zastosowanie art. 5, 6 i 11.

Art. 9. Opcja prawnie dokonana powoduje z dniem jej dokonania utratę obywatelstwa dotychczasowego. Od dnia tego optujący uważany będzie za obywatela tego państwa, na rzecz którego opcji dokonał.

Art. 10. Opcja dokonana, wyjąwszy wypadki przewidziane w art. 8, cofniętą być nie może.

Art. 11. Władze powołane do przyjmowania opcji wydawać będą optującym po zbadaniu warunków jej prawności odpowiednie poświadczenia i prowadzić będą rejestr tychże.

Art. 12. Obywatele niemieccy narodowości polskiej, którzy dnia 10 stycznia 1920 r. nie mieli stałego zamieszkania ani w Polsce ani w Niemczech a przebywają zagranicą, stają się w myśl ustępu 9 art. 91 traktatu obywatelami polskimi, jeśli w polskim przedstawicielstwie dyplomatycznym lub konsulacie

- 1) najpóźniej do dnia 10 stycznia 1922 r. oświadczą osobiście lub na piśmie, że chcą być obywatelami polskimi i doniosą, w których miejscowościach i przez jaki czas w ciągu ostatnich lat 5-ciu przebywali; oświadczenie złożone przez męża skutkuje także na żonę, przez rodziców skutkuje także na dzieci poniżej lat 18-tu;

- 2) przedłożą metrykę chrztu względnie urodzenia swoją, ewentualnie także żony i dzieci, dalej dowody, że są obywatelami niemieckimi, i oświadczą, że zrzekają się tego obywatelstwa;
- 3) wykażą, że są narodowości polskiej i
- 4) uzyskają od przedstawicielstwa względnie konsulatu poświadczenia nabycia obywatelstwa w myśl ustępu 9 art. 91 traktatu.

Do osób poniżej lat 18-tu tudzież do osób niewłasnowolnych niezależnie od wieku stosują się postanowienia art. 7 i 8.

Art. 13. Wszelkie podania (oświadczenia) i ich załączniki tudzież poświadczenia w sprawach unormowanych niniejszem rozporządzeniem wolne są od opłat stemplowych i od opłat za czynności urzędowe.

Przepis powyższy nie stosuje się do legalizacji notarialnych.

Art. 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 13 lipca 1920 r.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:
J. Kuczyński

Kierownik Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski

Podsekretarz stanu do spraw zagranicznych:
St. Dąbrowski

Minister Skarbu:
w z. R. Rybarski

359.

ROZPORZĄDZENIE

Kierownika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny w powiatach: płońskim, łowickim, rypińskim, sierpeckim i przasnyskim.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r., ogłoszonej w Dzienniku Praw z dnia 1 sierpnia 1919 r., № 61, poz. 364, w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego w czasie wojny, oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1920 r., ogłoszonego w Dzienniku Ustaw z dnia 30 kwietnia 1920 r., № 36, poz. 208, niniejszem wprowadzam w powiatach: płońskim, łowickim, rypińskim, sierpeckim i przasnyskim na okres czasu do dnia 2 sierpnia 1920 r. rozporządzenia moje wydane w przedmiocie zapewnienia bezpieczeństwa państwa i utrzymania porządku publicznego i ogłoszone w „Monitorze Polskim” № 172.

Warszawa, dnia 15 lipca 1920 r.

Kierownik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:
J. Kuczyński